

Въззвание к.г. № 9/2025 г.
Определен съдия - докладчик.
до
Съдия
17.04.2025 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Бх. № 436 КЗ
Дата 17.04.2025 г.

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

ОТ

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ В
51-ото НАРОДНО СЪБРАНИЕ

За установяване на противоконституционност на Решение
на Народното събрание от 9 май 2025 г. за избор на
председател на Комисията за защита на личните данни
(обнародвано в ДВ, бр. 40/16.5.2025 г.)

Правно основание: чл. 149, ал. 1, т. 2, предложение второ във
връзка с чл. 150, ал. 1 от Конституцията на Република България

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С решение от 9 май 2025 г., обнародвано в Държавен вестник, бр. 40/16.5.2025 г.
51-ото Народно събрание избра за председател на Комисията за защита на личните данни
(КЗЛД) Борислав Пламенов Божинов (Решението на НС). Като правни основания на
решението са посочени чл. 84, т. 8 и чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България
(КРБ) и чл. 7, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Поддържахме, че приетото Решение на НС е противоконституционно поради
противоречие с чл. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 КРБ във връзка с чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС)
2016/679 на Европейския парламент и Съвета относно защитата на физическите лица във

връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, ОВ L 119, 4.5.2016 г.

Искането за отмяна на Решението на НС е допустимо (т. I по-долу) и основателно (т. II по-долу), за което излагаме подробни съображения. Молим да упражните правомощията си по чл. 149, ал. 1, т. 2 КРБ и да постановите решение, с което да обявите Решението на Народното събрание за избор на председател на Комисията за защита на личните данни на лицето Борислав Пламенов Божинов, прието от 51-ото Народно събрание на 9 май 2025 г. и обнародвано в ДВ бр. 40/16.5.2025 г. в неговата цялост за противоречащо на чл. 4, ал. 1 и ал.3 КРБ, вр. чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

I. Допустимост на искането

Искането е за обявяване на противоконституционност на Решение на НС, което е обнародвано в ДВ, бр. 40/16.5.2025 г.

Предпоставки за допускане разглеждането на искането за обявяване на противоконституционност на оспореното решение са: **1.** отправяне на искането от легитимен субект по смисъла на чл. 150, ал. 1 КРБ; **2.** искането да е насочено към упражняването на правомощие на Конституционния съд в кръга на предвидените такива по чл. 149, ал. 1 КРБ; **3.** Липса на решение на Конституционния съд относно оспорваното решение – пречка за разглеждане на искането за обявяване на противоконституционност по чл. 21, ал. 6 от Закона за конституционния съд (ЗКС).

Доколкото посочените по-горе предпоставки са налице, молим да приемете настоящото искане за допустимо и допуснете за разглеждане по същество искането за обявяване на противоконституционност на оспореното Решение на НС. Съображенията ни за допустимостта са следните:

Съдът е сезиран от легитимен субект на инициатива по смисъла на чл. 150, ал. 1 КРБ – повече от една пета от народните представители в Народното събрание.

Предмет на искането е установяване на противоконституционност на решение на Народното събрание, което е правомощие на Конституционния съд съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 КРБ.

Конституционният съд не се е произнасял с решение или с определение за недопустимост по предходно искане със същия предмет, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка за неговата допустимост по реда на чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Искането е съобразено с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити и е внесено след обнародването на оспорения акт при спазване на чл. 17, ал. 2 ЗКС.

II. Основателност на искането

Представяме съображения относно фактическото развитие на производството (т. 1 по-долу), както и съображения от правна страна по отношение нарушаването на чл. 4, ал. 1 и ал. 3 КРБ и на чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

1. Фактическата страна

На 19.02.2025 г. 51-ото Народно събрание на основание чл. 86, ал. 1 КРБ, чл. 89, ал. 8 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ПОДНС) във връзка с чл. 7, ал. 1 и 2 и чл. 8, ал. 1, 2 и 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) прие Решение, с което одобри процедурни правила за условията и реда за предлагане на кандидати за председател на КЗЛД, представянето и публичното оповестяване на документите и изслушването на кандидатите в Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, както и процедурата за избирането им от Народното събрание. МС въз основа на приетите правила и предвидените в тях критерии и на основание чл. 7, ал. 2 от

ЗЗЛД предложи състав за председател и членове на независимия надзорен орган – Комисия за защита на личните данни.

На заседание от 09.04.2025 г. на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред се проведе изслушване на допуснатия кандидат за председател на КЗЛД по реда на раздел IV от процедурните правила за условията и реда за предлагане на кандидати за председател на Комисията за защита на личните данни, представянето и публичното оповестяване на документите и изслушването на кандидатите в Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, както и процедурата за избирането им от Народното събрание.

На заседанието кандидатът беше представен както следва:

- Борислав Пламенов Божинов - служител на Министерството на вътрешните работи (МВР), работещ като разследващ полицай. Има повече от 17 години трудов стаж в Министерството на вътрешните работи. Завършил Академия на МВР, впоследствие завършил Югозападния университет „Неофит Рилски“, специалност “Право”. Работил единствено в системата на МВР, като за период от две години е бил командирован служител на Министерството в Европейската комисия, както и в Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол). Доказателства за проверка, от страна на Министерски съвет като вносител на предложението за председател и членове на КЗЛД и на тези твърдения на кандидата не са представени и изискани от НС при разглеждане на кандидатурата му (чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД). Проверката на НС относно допустимостта на кандидата за председател и членове в този смисъл е формална, а процедурата за кандидатстване и установяване на съответствията, включително опита на кандидатите за председател и членове на КЗЛД в МС липсва. Следва да се посочи, че съображение 121 от Регламент ЕС 2016/679 тълкува минимално необходимите условия при които процедурата за избор на членове на независим надзорен орган като КЗЛД следва да се проведе. Първото и съществено условие е „прозрачност“¹ в действията на органите оправомощени за предлагат и вземат решение по повод този избор,

1

Общите условия за члена или членовете на надзорния орган следва да бъдат определени със закон във всяка държава членка, и по-специално да осигурят тези членове да се назначават посредством прозрачна процедура от парламента, правителството или от държавния глава на държавата членка въз основа на предложение на правителството или член на правителството или парламента или камара на парламента, или от независим орган, оправомощен съгласно правото на държавата членка.

така че да се осигури независимостта на органа. Считаме, че с приетите от НС и приложени от МС правила такава прозрачност на етапа „предложение“ от МС липсва и това е опорочило избора на председател и членове на независимият надзорен орган в Република България, а именно Комисията за защита на личните данни. Това е така, тъй като с предложението си МС до голяма степен предопределя избора на председател и членове на КЛЗД. С това си действие МС отделно е нарушил чл. 105, ал. 1 от КРБ – осъществявайки вътрешната политика на Република България в нарушение на законовите изисквания предвидени в ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679. Отделно, към момента на избора от НС, решението на МС 117/2025, с което се предлага поименен състав на КЗЛД е оспорено пред ВАС и е образувано дело 3823/2025, което към момента на избора 9 май 2025 г., а и към момента на подаване на настоящата жалба пред КС не е приключило.

2. Установяване на противоречие с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 КРБ и с пряко приложимо право на ЕС

Конституционният съд на Република България многократно е подчертавал задължението на националните органи да прилагат правото на Европейския съюз с оглед на прякото му действие и на предимството над националното законодателство. В Решение № 5 от 14.06.2022 г. по к.д. № 13/2021 г. КС изяснява, че “[...] всеки съд следва служебно да провери дали приложимата вътрешна правна норма попада в приложното поле на правото на ЕС и, ако установи такава връзка, да съобрази в пълнота последиците от неговото действие.” Това подчертава безусловно признатия в рамките на българския правен ред принцип за пряко действие на правото на ЕС. Това положение е в пълно съответствие с предвиденото в чл. 4, ал. 3 от Конституцията задължение на Република България да участва в изграждането и развитието на европейската интеграция, в това число, като осигури пълно и ефективно приложение на общата европейска уредба под своя юрисдикция. От друга страна по-разширителното тълкуване на това решение на КС води до извода, че и всеки друг държавен орган с властнически правомощия следва служебно да следи за правилното и точно приложение на Конституцията и законите, включително за приложимото право на ЕС. Това е смисълът на чл. 4, ал. 1 – да се гарантират принципите на правовата държава, чрез точно и вярно приложение както на върховният закон на

държавата, така и на съответните секторни закони какъвто е Законът за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679, а Конституционният съд е призван да следи за спазването на тези принципи на правовата държава.

В тази връзка е от особено значение, че материята на защитата на личните данни е предмет на предоставена на Европейския съюз компетентност – вж. чл. 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и съответно, на прието в рамките на тази компетентност хармонизирано европейско законодателство. Основен акт на общата законодателна уредба на ЕС в тази материя е Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни. Съгласно чл. 288 ДФЕС, регламентът е задължителен в неговата цялост и се прилага пряко във всички държави-членки. Регламент (ЕС) 2016/679 подробно установява основните изисквания за защита на личните данни, които трябва да се спазват във всички държави членки на ЕС. Той определя гарантираните в този контекст права на всеки гражданин на Съюза и на всяко физическо лице, намиращо се под юрисдикцията на държава членка, както и задълженията на администраторите и обработващите лични данни. Освен това регламентът урежда правомощията и задълженията на независимите националните надзорни органи, отговарящи за осъществяването на ефективен контрол върху спазването на правилата за защита на личните данни.

По отношение на избора на членове на националните надзорни органи за защита на личните данни, Регламент (ЕС) 2016/679, в член 53, задължава държавите членки да назначават за такива длъжности лица, които притежават необходимите квалификации, опит и умения – преимуществено² в областта на защитата на личните данни – за да могат да изпълняват своите задължения и да упражняват възложените на надзорните органи правомощия. Това важи в още по-голяма степен за техните ръководства, които освен изисквания професионален опит е необходимо да притежават и представят доказателства за опит в управление на човешки и финансови/публични ресурси, каквито избраният за председател кандидат не притежава. Законът за финансово управление и контрол в

² Всеки член трябва да има квалификацияте, опита и уменията, по-специално в областта на защитата на личните данни, необходими, за да изпълнява своите задължения и да упражнява своите правомощия - чл.53, пара. 2 Регламент ЕС 2016/67

публичния сектор (чл. 6 - чл. 9) – изрично определя задълженията на ръководителите на структури в публичния сектор, като указва, че делегацията на правомощия не освобождава ръководителят на организацията от неговата пряка отговорност по изпълнението на задълженията си по този закон. Същото разбиране е развито в чл. 6, ал. 3 ЗЗЛД – председателят на Комисията е първостепенен разпоредител с бюджет и чл. 6, ал. 1 Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация). Тук следва да се подчертае, че Регламент (ЕС) 2016/679 в своето съображение 121 изрично посочва, че процедурата за назначаване трябва да е прозрачна. Тази прозрачност трябва да обхваща всички нейни етапи, включително как правителството е осъществил своя избор. В представената от кандидата за председател на КЗЛД професионална автобиография ясно личи, че управленският му опит е на ниво ръководител на група съгласно закона за МВР, което отговаря на опит в ръководене и координация на работата на до 2ма други служители от силовото ведомство, а професионалният му опит в областта на личните данни е сведен до „едномесечен курс“. Тук особеното е, че НС още с приетите правила е нарушило тези искания на закона, като съзнателно не ги е включило в критериите за предложения и избор на КЗЛД като е отхвърлило предложението в този смисъл на представител на парламентарната група на ПП „Възраждане“, видно от протоколите на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред в НС.

Следва да се подчертае, че изискването на чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 не е предписание с препоръчителен характер, а е императивно материалноправно условие, което определя съответствието на състава на националните надзорни органи за защита на данните с общите изисквания, произтичащи от правото на Съюза. То се явява и определящо условие за гарантиране на независимостта на националния надзорен орган за защита данните, без която не може да бъде осъществен и изначалния замисъл, вложен в общата европейска уредба за защита на личните данни. В този смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз – вж. Решение от 9 март 2010, Комисията с/у. Германия, C-518/07, EC51-ото:EU:C:2010:125; Решение от 16 октомври 2012, Комисията с/у. Австрия, C-614/10, EC51-ото:EU:C:2012:631; Решение от 8 април 2014, Комисията с/у. Унгария, C-288/12, EC51-ото:EU:C:2014:237; Решение от 6 октомври 2015, Schrems, C-362/14, EC51-ото:EU:C:2015:650 Решение от 16 юли 2020, Facebook Ireland и Schrems, C-311/18, EC51-ото:EU:C:2020:559.

Така например в решението по дело С-518/07 Съдът приема, че независимостта включва не само липса на външна намеса, но и капацитет за информирано, експертно и независимо вземане на решения, откъдето е безусловен изводът, че при липса на експертиза, органът е лесно податлив на влияние и не може ефективно да изпълнява възложените му правомощия (вж. пар. 25 и 30 от цитираното решение). Следва да се има в предвид, че решенията и предвидените в тях корективни мерки са единствено в правомощията на Комисията, като състав от избран председател и членове, а не на нейната администрация, която има подпомагаща функция.

Показателно е също, че в решението по дело С-614/10 ясно се утвърждава, че надзорните органи за защита на личните данни трябва да се ползват с независимост, която да им дава възможност да изпълняват функциите си без външно влияние (вж. пар.1 от цитираното решение), както и че дори институционалната обвързаност на надзорен орган с други държавни структури може да подкопае неговата независимост и по този начин да застраши легитимността на неговите действия (отново пар.1 от цитираното решение). В предложения проект на състав гласуван от НС, трима от 5 членове, включително председателят са настоящи или бивши служители на МВР. В този смисъл следва да се отчете и фактът, че съгласно чл. 7, ал. 8 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация – решенията на комисията се вземат в „в закрито заседание чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа“.

Съдът е категоричен и по делото С-311/18, където отбелязва, че надзорният орган трябва да е ефективен, компетентен и способен да осигурява реална защита на физическите лица срещу неправомерно обработване на данни. (вж. пар.108-111, пар. 121, пар.135, пар. 146 от цитираното решение)

Поддържаме, че член 53 от Регламент (ЕС) 2016/679 предписва, че всеки член на национален надзорен орган трябва да притежава квалификацията, опита и уменията в областта на защитата на личните данни, необходими за изпълнение на неговите задължения и ефективно упражняване на правомощията на надзорния орган. В допълнение към експертния опит в областта на законодателството за защита на данните, от значение за работата на членовете на националния надзорен орган по защита на личните данни са по-специално експертният опит и в областта на информационните технологии и

организация. Според нас тези изисквания за компетентност служат за постигането на две цели. Първата е да се гарантира високото качество на работата на надзорните органи и следователно ефективна защитата на данните и правата на европейските граждани при тяхната обработка. Втората е, изискванията за професионална подготовка и опит да действат като минимална бариера срещу назначения на лица от чисто политически характер, които не разполагат с адекватна професионална подготовка и които биха подкопали независимостта, изискваната и необходима с оглед на ефективното упражняване на функциите на надзорния орган, които на практика засягат работа на бизнеса и държавната администрация като цяло, а не само в тесен сектор на регулация. Затова и Регламент 2016 ЕС/679 е предвидил завишени изисквания за тяхната компетентност в областта на личните данни, така че тези кандидати за членове и председател на независимия надзорен орган да не се учат от собствените си грешки.

Считаме, че изискването за квалификация се отнася както до образованието на члена на националния надзорен орган по защита на личните данни, като например завършено професионално обучение, курс на обучение или придобиване на допълнителни квалификации и сертификати за допълнително обучение във връзка с дейностите на националния надзорен орган, така и до формирания от него опит при осъществяването на назначаването му професионална дейност. Това изискване има за цел да гарантира, че предлаганият член на националния надзорен орган за защита на личните данни е в състояние да докаже, а държавните органи които го избират да се уверят, че е придобил съответните теоретични знания и необходими практически умения за длъжността.

Безспорно е, че българският Закон за защита на личните данни не съдържа формални критерии за наличие на опит в сферата на защитата на личните данни по отношение на лицата, които формират състава на надзорния орган. От друга страна обаче Регламент (ЕС) 2016/679 е пряко приложима уредба на европейското законодателство, която налага императивни изисквания относно условията, на които трябва да отговарят лицата, които се предлагат и избират/назначават за членове на националните надзорни органи за защита на личните данни. Това изискване се отнася за всички държави членки на ЕС. Поради това макар в националния закон да липсват разпоредби, уреждащи изискуемото специално образование и опит по отношение на кандидатите за членове на КЗЛД, то нормите на общото европейско законодателство регулират тази материя, като

поставят такива изисквания. С оглед на това неспазването на чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 при избора на членове на КЗЛД опорочава този избор, както в полето на правото на ЕС, така и в полето на българската конституционна уредба предвид на предписанията на чл. 4, ал. 3 във връзка с чл. 4, ал. 1 от КРБ.

В конкретния случай, кандидатът за председател на КЗЛД, избран от 51-ото Народно събрание с Решение от 09.05.2025 г., не притежава необходимата професионална подготовка и опит в защита на личните данни, както може да се установи от протокола от изслушването в Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, проведено на 09.04.2025 г., а също и от неговата автобиография, представена за целите на процедурата. Всъщност липсва каквато и да било обосновава и доказана квалификация или практика в сферата на защита на личните данни.

Не са представени каквито и да е доказателства за професионална експертиза, академична или практическа дейност в тази област. Тези изводи се отнасят до голяма степен и за останалите 3ма кандидати за членове на КЗЛД, предложени от МС. Поддържаеме, че това поставя под съмнение независимостта и капацитета на КЗЛД да изпълнява ефективно функциите и правомощията си на национален надзорен орган за защита на личните данни, определени в чл. 55-58 от Регламент (ЕС) 2016/679. Видно от чл. 53, пар. 2 Регламентът не допуска назначаването на лице без експертиза в сферата на защитата на личните данни за председател на националния орган за защита на личните данни, защото това би обезсмислило възложената по силата на Регламента решава роля, която органът има за прилагането на общата европейска уредба за защита на личните данни и защита на основното право на защита на личните данни по чл. 8 от Хартата на основните права.

Липсата на професионална биография в сферата на защитата на личните данни очевидно нарушава изискванията на чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, който не допуска номинално или формално назначение, а изисква функционален и доказуем професионален капацитет. В практиката на държавите членки на Европейския съюз за състав на органите за защита на личните данни обичайно се назначават юристи с опит в административното или информационното право (напр. Мари-Лор Дени – Франция; Ану Талус – Финландия, Лоренцо Конито Хуесо – бивш магистрат и преподавател по

конституционно право в университета във Валенсия, със специализация в областта на изкуственият интелект), експерти по ИТ сигурност и електронно управление (напр. Улрих Келбер – Германия; Ким Ааренstrup – Дания), както и юристи с висок обществен авторитет и професионална независимост (напр. Войчех Вевюровски – Полша). Съставът на органи като CNIL (Франция), BfDI (Германия), AEPD (Испания), UODO (Полша) и тези в Дания и Финландия отразява стремеж към баланс между правна експертиза, техническа компетентност и институционална автономия, което гарантира ефективната защита на личните данни.

Назначаването на лице без подобен профил представлява съществено нарушение на установени институционални стандарти за защита на личните данни. Липсата на подобна професионална подготовка и опит води до реален риск от некомпетентни решения, неразбиране на технологичните и правните аспекти на защитата на лични данни и наличие на политическа зависимост, прикрита под формалното назначение. Показателно за това, че в случая на избора на председател на КЛЗД от 51-ото Народно събрание този риск е непосредствено материализиран, е съдържанието на официалния доклад от изслушването на кандидата за председател в Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, проведено на 09.04.2025 г., който съзнателно прикрива резултатът от неговото изслушване в Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред, като представя на народните представители невярна информация за неговите знания, умения и опит с цел подкрепа за политически издигната и предварително одобрена кандидатура за независим надзорен орган в Република България.

С оспорваното решение 51-ото Народно събрание избира за председател на Комисия за защита на личните данни кандидат, който не разполага с необходимата професионална квалификация и опит в защита на данните, като по този начин нарушава изискването по чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Поради това актът на Народното събрание според нас е засегнат от порок, който влече неговата недействителност, тъй като е налице нарушаване на пряко приложим акт от правото на ЕС. Същият се явява противоконституционен, тъй като изключва приложението на разпоредба на регламент с директен ефект, в противоречие с чл. 4, ал. 3 от Конституцията и нарушава принципите на правовата държава, както и ангажиментите, произтичащи за България от членството ѝ в Европейския съюз, а именно спазването на пряко приложимите норми на Съюза.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С оглед на изложеното, молим да обявите Решение на Народното събрание за избор за председател на Комисията за защита на личните данни на Борислав Пламенов Божинов прието от 51-ото Народно събрание на 9 май 2025 г. и обнародвано в ДВ бр. 40/16.05.2025г. в неговата цялост за противоконституционно поради противоречие с в чл. 4, ал. 1 и ал. 3 КРБ вр. с чл. 53, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

С уважение,

1. *Тадтеза Цорданова*
2. *Богичка Божинов*
3. *Стиола Микелова*
4. *Алмас Сталев*
5. *Мария Христов*
6. *Дачко Дачков*
7. *Лена Бориславов*
8. *Петър Кочев*
9. *Стой Стоев*
10. *Андрей Чечев*
11. *Божил Петков*
12. *Богдан Богданов*
13. *Венко Кабруца*
14. *Радослав Редарски*
15. *Михаил Пейков*
16. *Александър Симеонов*

12 Иван Белов

13 Кирин Петков

Тайван Суганов

14 Васил Павлов

15 Методиус Велюшев

16 Аснт Василев

17 Методиус Велюшев

18 Иван Мирев

19 Свирли Миркович

20 Денца Симеонов

21 Нисанай Кемел

22 Иван Шетов

23 Алин Пехливанов

24 Кристина Петрова

25 Любен Иванов

26 Родина Иванова

27 Стефан Шетов

28 Методиус Велюшев

29 Дор Велюшев

30 Божко Рачков

31 Кирин Титанов Велюшев

32 Александр Велюшев Тодоров

33 Велюшев Иван Петков

34 Кристина Деметр Деметр

- 41 Христо Цветанов Растамки
- 42 Радостин Петев Вахлев
- 43 Иван Данчов Миснов
- 44 Илюмин Георгиев Радуров
- 45 Тламен Ангелов Тетнов
- 46 Виолета Колева Комитова
- 47 Красимир Цветков Миснов
- 48 Хайри Радиев Сагенов
- 49 Целин Врхан Миснов
- 50 Хюсин Осман Азич
- 51 Сасан Ахмед Адемев
- 52 Ахмед Ахмедов Врджев
- 53 Мохамед Радиев Сагич
- 54 Павлин Павлов
- 55 Савин Аки
- 56 Красимир Красимиров
- 57 Лавдин Найденов
- 58 Токер Аки